

ind under det store Selskab. Jeg ser heller ikke, hvorfor de skulde gøre det. De smaa Selskaber administreres billigt, og det er en af Grundene til mit Ønske om Ændringer i Koncessionen, at Selskabet kunde blive billigere at administrere, saa at ogsaa de smaa Selskaber med Fordel kunde træde ind i det store. Hvis det ærede Medlem ønsker at de smaa Selskaber maa forsvinde, skal han stemme for vort Ændringsforslag om, at Renten bliver mindre, hvorved Selskabet ogsaa kommer til at koste mindre at administrere; gennemføres det Ændringsforslag, er der en Mulighed for, at en Del smaa Selskaber kan se deres Fordel ved at indtræde i det store Selskab.

Det ærede Medlem sagde ogsaa, at der burde have været en samlet Indstilling, og han kunde ikke forstaa, hvorfor vi Socialdemokrater mødte med en Mindretalsindstilling. Det er dog ellers ganske nemt at forstaa, at vi maa gøre dette, naar Administrationen efter vor Mening bliver alt for dyr — og det ærede Medlem kan jo dog selv se, at en Rente af 8 pCt. slet ikke svarer til, hvad der i Øjeblikket er Rente her i Landet.

Det ærede Medlem var inde paa en Kritik af Regeringen, og deri kan jeg til en vis Grad være enig med det ærede Medlem. Kun forstaaer jeg ikke den dunkle Bemærkning, det ærede Medlem fremsatte, at han ikke syntes, Regeringen var villig til at tage Pengene, hvor de fandtes. Jeg synes, Regeringen tager Penge alle Vegne, og jeg gad nok spørge om et Omraade, hvor den ikke gør det; saa i den Henseende synes jeg ikke, det ærede Medlem behøver at rette nogen Bebrejdelse mod den højtærede Regering. I den Henseende er Regeringen meget følgagtig. Jeg synes derfor, det ærede Medlem skulde begrunde sin Udtalelse noget nøjere. Det ærede Medlem skal imidlertid ikke være bange for, at disse Penge ikke skal kunne tilvejebringes; for naar Penge giver god Rente, plejer man nok at kunne faa dem, og jeg kan ikke se, hvad Staten skulde tabe ved at anbringe sine Penge her med den Rente, som der her er Tale om; det kan den sikkert gøre uden nogen som helst Risiko. Det ærede Medlem paastod, at det var Luftkasteller, vi havde stillet op. Jeg forstaaer ikke, hvormed det ærede Medlem vil begrunde det. Det ærede Medlem sagde, at hvis man fra Statens Side stillede strengere Betingelser, vilde Selskabet melde Pas, og der vilde intet komme ud af det. Deri tager det ærede Medlem ganske fejl. Selskabet vil sikkert hellere tjene Penge end lade sine Sager ligge paa

Landevejen ubrugt og til ingen Verdens Nytte; saa enfoldige er Kapitalister nu en Gang ikke, selv ikke Nord for Aarhus, at de ikke gerne anbringer deres Penge der, hvor de kan give Udbytte. Og det kan de gennem Telefonselskaberne, saaledes som jeg paaviste før. Jeg ved ikke noget Sted, hvor Penge staaar sikrere end i et saadant Telefonselskab. Selskabet kan ikke gaa fallit, for Abonnenterne skal til enhver Tid betale, hvad det koster at drive det; betaler det sig ikke med de Takster, man har, saa bliver Taksterne blot forhøjet, og saa er der ingen Fare paa Færde. Saa er der noget Sted, man kan anbringe sine Penge sikkert, er det netop i Telefonaktier.

Til den højtærede Minister har jeg blot et Par korte Bemærkninger; Ministeren gik ikke dybere ind paa Sagen, men henholdt sig til den ærede Ordførers Udtalelser. Jeg skal da først sige til den højtærede Minister, at naar han vilde tage Sønderjylland som Prøve paa Statens Drift af Telefonvæsen, gør han det Omraade, hvorover Prøven strækker sig, lovligt lille. Det vilde være naturligere, om den højtærede Minister tog hele Jylland, et samlet Omraade, som Prøveklud; saa kunde der være Tale om, at man kunde skønne over, hvorvidt en samlet Telefondrift under Staten var forsvarlig eller ikke. At et mindre Omraade som Sønderjylland eller som Skagen ikke vil kunne betale sig særlig godt, det er meget rimeligt; men jeg skulde tro, at et stort Omraade som hele Jylland med Telegraf- og Telefonvæsenet slaaet sammen og udelukkende drevet af Staten vil kunne bære sig, i alt Fald svare sig langt bedre end de smaa Omraader, og der kunde her gøres en Prøve for at se, om man derefter skulde overtage ogsaa de andre Telefonomraader her i Landet.

Den højtærede Minister sagde, at det var vanskeligt at stille de jydskes Kapitalister daarligere, end man i 1919 havde stillet de københavnske eller dem paa Øerne. Det er et Argument, jeg aldeles ikke forstaaer, at de jydskes Kapitalister nødvendigvis om 20 Aar skal have en Overtagelseskurs paa 125, fordi nogle Pengemænd i København har faaet den i 1919; det er et Argument, der er ganske vanskeligt at fatte. Jeg maa spørge, om det er Meningen, om man til evig Tid skal blive ved at give saadanne Overkurser og saadanne Renter til koncessionerede Selskaber som dem, der nu en Gang er givet her i Landet, for saa er der ganske vist lystelige Udsigter for Kapitalisterne her til Lands; men det bliver ikke saa ganske morsomt for os